

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 790/2024
11.07.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Гордане Којић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљених Драгана Веселинова и Александра Миленковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Миленковића, адвоката Вука Вуковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К 18/22 од 12.10.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 915/23 од 12.3.2024. године, у седници већа одржаној дана 11.07.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Миленковића, адвоката Вука Вуковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К 18/22 од 12.10.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 915/23 од 12.3.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пироту К 18/22 од 12.10.2023. године окривљени Драган Веселинов и Александар Миленковић оглашени су кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по 6 (шест) година, у коју ће се окривљеном Драгану Веселинову урачунати време проведено у притвору од 9.10.2021. године па надаље. Истом пресудом, окривљенима су изречене мере безбедности одузимања предмета ближе описаних у изреци пресуде. Окривљени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка у износима одређеним у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 915/23 од 12.3.2024. године одбијене су као неосноване жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Пироту, браниоца окривљеног Драгана Веселинова, адвоката Милене Вучић, и браниоца окривљеног

Александра Миленковића, адвоката Вука Вуковића, а пресуда Вишег суда у Пироту К 18/22 од 12.10.2023. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Александра Миленковића, адвокат Вук Вуковић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине у целини првостепену одлуку и одлуку донету у поступку по редовном правном леку или само одлуку донету у поступку по редовном правном леку и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном или другостепеном суду.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Миленковића доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости, браниоца окривљеног Александра Миленковића, адвоката Вука Вуковића, пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и с тим у вези истиче да је оптужба прекорачена јер насупрот чињеничном опису кривичног дела у изреци првостепене пресуде у којој се наводи да су окривљени „преносили опојну дрогу“, другостепени суд на страни 4. у ставу 4. и 5. образложења своје пресуде наводи да окривљеном Александру Миленковићу није стављено на терет да је преносио ради продаје опојну дрогу.

Према одредби члана 420. став 1. ЗКП пресуда се може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници. У ставу 2. истог члана, прописано је да суд није везан за предлог тужиоца у погледу правне квалификације кривичног дела.

Из цитиране законске одредбе произлази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет у погледу субјективне и објективне истоветности дела, а евентуалне измене чињеничног описа дела у изреци пресуде морају остати у границама чињеничног основа из оптужбе, конкретно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, при чему закон не захтева идентитет у погледу правне оцене дела.

Сходно наведеном, прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа дела који је дат у оптужном акту, додавањем нове радње извршења, на начин који погоршава положај окривљеног у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

Из списка предмета произилази да је оптужницом Вишег јавног тужиоца у Пироту Кт 46/21 од 3.3.2022. године окривљенима Драгану Веселинову и Александру

Миленковићу стављено на терет извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које су побијаним пресудама и оглашени кривима, при чему суд у изреку пресуде није унео чињенице и околности везане за радњу извршења које нису биле садржане у оптужници.

У конкретном случају, није дошло до прекорачења оптужбе обзиром да се побијане пресуде односе на лица која су оптужена и на кривично дело које им је стављено на терет чији чињенични опис је идентичан чињеничном опису из оптужнице, те стога није повређен идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног Александра Миленковића. При томе, прекорачење оптужбе се може односити само на изреку пресуде, а не на разлоге пресуде, на које бранилац окривљеног Александра Миленковића у захтеву неосновано указује поредећи разлоге другостепене пресуде са изреком пресуде првостепеног суда, а што значи сасвим другу повреду одредаба кривичног поступка и није предмет одлучивања овде.

Из изнетих разлога, Врховни суд налази да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Миленковића, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног Александра Миленковића захтев за заштиту законитости подноси и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека.

Међутим, наведену битну повреду одредаба кривичног поступка бранилац образлаже оспоравањем доказне вредности налаза и мишљења Одељења за електронска и информатичко форензичка вештачења НЦКФ-а и оцене исказа сведока АА и тако суштински указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, док наводима да другостепени суд није одговорио на све жалбене наводе указује на повреду закона из члана 460. став 1. ЗКП, у чије разматрање се овај суд није упуштао јер наведене повреде закона не представљају законске разлоге из члана 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Миленковића, адвоката Вука Вуковића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић